

ע"פ 7097/20 - מדינת ישראל נגד שלום בן שטרית

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 7097/20

ע"פ 7120/20

כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט ג' קרא
כבוד השופט א' שטיין

לפני:

מדינת ישראל

המערערת בע"פ 7097/20
והמשיבה בע"פ 7120/20

נ ג ד

שלום בן שטרית

המשיב בע"פ 7097/20
והמערער בע"פ 7120/20

ערעורים על גזר הדין שניתן ביום 26.8.2020 על ידי
בית המשפט המחוזי חיפה (השופטים ר' שפירא, נשיא,
א' אליקים, ס"נ, ות' נאות-פרי) בתפ"ח
57623-06-15
ה' בטבת התשפ"א (20.12.2020)

תאריך הישיבה:

עו"ד נורית הרצמן

בשם המערערת בע"פ 7097/20
והמשיבה בע"פ 7120/20

עו"ד ציון אמיר; עו"ד ענבר רוזנבאום; עו"ד מיכאל
כרמל

בשם המשיב בע"פ 7097/20
והמערער בע"פ 7120/20

פסק-דין

השופט א' שטיין:

1. הערעורים ההדדיים שלפנינו מופנים נגד עונש המאסר שהושת על המערער בע"פ 7120/20 (להלן: המערער) בעקבות הרשעתו, בגדרו של תפ"ח (מחוזי חיפה) 57623-06-15 (השופטים ר' שפירא, נשיא, א' אליקים, ס"נ, ות' נאות-פרי), בעבירות מין רבות וחמורות ביותר, שחלקן נעברו באופן סדרתי, ואשר כללו בעילות קטינה, מעשי סדום, מעשים מגונים, מעשי סדום ומעשים מגונים בקטינה בת-משפחה, ניסיון לביצוע מעשה מגונה בקטינה בת משפחה - והכל בנסיבות אינוס. בגין עבירות כאמור, הושתו על המערער, לצד עונשים נלווים והחיוב לפצות את נפגעות העבירות, 12 שנות מאסר בפועל. המערער טוען כי עונש זה הינו חמור מדי ומבקש שנקל בו. מנגד, המדינה טוענת כי עונש זה סוטה לקולא במידה ניכרת ממדיניות הענישה המקובלת ביחס לעבירות מין קשות ומבקשת מאתנו להחמירו.
2. עונשי המאסר שברגיל מוטלים בגין העבירות שבהן נמצא המערער אשם עולים בהרבה על 12 שנות מאסר (ראו למשל: ע"פ 3536/12 פלוני נ' מדינת ישראל (22.3.2016); ע"פ 4360/15 פלוני נ' מדינת ישראל (8.3.2017)). ברי הוא אפוא, כי עונש המאסר שבית משפט קמא השית על המערער נוטה לקולא, ובנתון זה נוכל להסתפק כדי לדחות את ערעורו.
3. באשר לערעור המדינה על קולת העונש - בנסיבות הרגילות הייתי מוצא בערעור כזה טעם רב והייתי מציע לחברי להחמיר את עונשו של המערער באופן משמעותי. דא עקא, נסיבות המקרה דנן אינן רגילות. המערער הועמד לדין ביום 28.6.2015, אחרי המתנה ממושכת להחלטת הפרקליטות בדבר הגשת כתב אישום בקשר לאירועים שהתרחשו בשנים 1986-1988 (האישום הראשון), 2011-2012 (האישום השני) ו-2002 (האישום השלישי). המערער כפר במיוחס לו בכתב האישום, ובחלוף כשלוש שנים וחצי, ביום 26.11.2018, החליט בית משפט קמא לזכותו, מחמת הספק, מכל העבירות בהן הוא הואשם. המדינה ערערה על הזיכוי לבית משפט זה בגדרו של ע"פ 229/19. ביום 30.12.2019 הוציא בית משפט זה (השופטים מ' מזוז, י' אלרון וע' גרוסקופף) מלפניו פסק דין אשר מקבל את ערעור המדינה, מרשיע את המערער בכל העבירות נשוא כתב האישום ומחזיר את התיק לבית משפט קמא לקביעת עונשו של המערער. עונשו של המערער נגזר, כאמור, ביום 26.8.2020, בפסק הדין מושא הערעור דנן. המערער היה בן 58 בתחילת ההליך, וכיום הוא בן 63.
4. בנסיבות אלו, אין אנו יכולים להתעלם מהמועקה ומהלחצים הנפשיים שהמערער חווה כשחרב ההרשעה ריחפה מעל ראשו בפעם הראשונה, מההקלה שהלה חש כשהחרב הוחזרה לנדן, ומהישנות המועקה והלחצים כשהחרב נשלפה נגדו בשנית. "רכבת הרים" זו לא נעצרה עם הרשעת המערער חלף הזיכוי ועם גזר הדין אשר בא בעקבותיה - שכן המדינה הניחה על שולחנה ערעור שני אשר הפעם מלין על קולת העונש שהושת על המערער ומבקשת להחמירו.
5. סבורני כי בנסיבות אלו, טוב נעשה אם נעצור את "רכבת ההרים" בגזר הדין שניתן על ידי הערכאה הדיונית ונראה בו את התחנה האחרונה. העונש שבית משפט קמא השית על המערער הינו, בלי ספק, עונש מקל בהתחשב בחומרת העבירות שהלה עבר, בסבל התהומי שהלה גרם לנפגעות העבירה וברמת הענישה המקובלת בכגון דא. יחד עם כך, הנסיבות המיוחדות של המקרה דנן שעליהן עמדתי, ובהן הימשכות ההליכים וחלוף הזמן מאז בוצעו העבירות, כמו גם גילו של המערער והגיל בו הוא צפוי להשתחרר ממאסרו תומכים בהותרת העונש אותו הטיל בית המשפט המחוזי על כנו.

6. מטעמים אלה, סבורני שלא נוכל לקבל את ערעור המדינה.

7. אשר על כן, הנני מציע לחבריי שנדחה את שני הערעורים.

ש ו פ ט

השופט ע' פוגלמן:

אני מסכים.

ש ו פ ט

השופט ג' קרא:

אני מסכים.

ש ו פ ט

הוחלט כאמור בפסק דינו של השופט א' שטיין.

ניתן היום, י' בטבת התשפ"א (25.12.2020).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט
